

## Uloga psihologa u liječenju

Brojna istraživanja ukazuju na prisutnost psihosocijalnih i emocionalnih teškoća s kojima se susreću djeca oboljela od malignih bolesti i njihove obitelji. Poznato je da više od 35% osoba s malignim bolestima doživljava toliku razinu distresa da zahtijevaju stručnu psihološku pomoć kako bi im se pomoglo da se lakše nose i suočavaju s teretom bolesti i poboljšaju vlastitu kvalitetu života. Psihosocijalna podrška djeci s malignim bolestima usmjerena je na ublažavanje fizičkog, psihološkog i socijalnog stresa koji doživljava dijete, ali i svi članovi njegove obitelji. Predstavlja skrb za djecu s malignim bolestima koja uključuje pomoć u suočavanju s bolešću, prepoznavanje njihovih potreba te informiranje i savjetovanje vezano uz umanjivanje simptoma kao i specifična praktična i funkcionalna pitanja.

Uloga psihologa/inje na hemato-onkološkom odjelu je višestruka; uključen/a je u zbrinjavanje pacijenata od samog dolaska u bolnicu, ali i nakon izlječenja. Pri dolasku u bolnicu pruža podršku djetetu i roditeljima davanjem osnovnih informacija o bolničkom okruženju i „životu na odjelu“, priprema dijete na boravak u bolnici, savjetuje dijete i roditelje o ponašanjima kojima će olakšati boravak u bolnici, informira roditelje kako s djetetom razgovarati o bolesti na dobnu primjeren način te kako obavijestiti ostale bliske osobe o djetetovoj bolesti. Psiholog/inja je kontinuirano dostupan/na kako bi savjetovao/la roditelje o potencijalnim promjenama u ponašanju djeteta te postupcima kojima će djeci omogućiti „normalan život u izmijenjenim okolnostima“. Psiholog/inja surađuje s učiteljima/cama Škole u bolnici te obavlja procjenu obrazovnih potreba djeteta za vrijeme liječenja kako bi djeca nastavila s obrazovanjem u skladu s trenutnim mogućnostima.

Za vrijeme boravka na odjelu psiholog/inja pomaže djetetu i roditeljima da se lakše nose s izazovima liječenja, pronađu izvore podrške i pomognu djetetu da razvije pozitivan stav usmjeren na izlječenje. Pomaže djetetu da se lakše nosi s nuspojavama liječenja kao što su bolovi, mučnine, teškoće vezane za spavanje, prehranu i slično. Pruža mu podršku u nošenju s neugodnim emocijama kao što su strah, zabrinutost i neizvjesnost zbog samog procesa i ishoda liječenja te ublažava osjećaj dosade i nezadovoljstva zbog dugog boravka u bolnici i izbivanja iz dosadašnje sredine.

Dodatni izvor podrške djeci i obiteljima može biti organizacija civilnog društva s kojom psiholog usko surađuje. Udruga Krijesnica provodi brojne aktivnosti usmjerene na psihosocijalnu skrb djece oboljele od malignih bolesti i njihovih obitelji. Posebna dobrobit povezivanja djece i njihovih obitelji s udrugom Krijesnica je dostupnost kontinuirane psihosocijalne podrške i nakon izlječenja kroz organizaciju kampova i brojne druge aktivnosti za djecu i mlade.

*mag. psih. Sunčana Rokvić*